

מרכז המידע למודיעין ולטרור
המרכז למורשת המודיעין (מל"מ)

זרקור לאיראן

אפריל 2010 – ארדיבהשת 1389
לשבוע שבין 15/4/10 – 22/4/10
עורך: רז צימט

במוקד אירועי השבוע:

- ✓ בין איראן לקירגיסטאן: לקחי ההפיכה בקירגיסטאן בעיניים איראניות.
- ✓ "ילדים זו שמחה?" - חידוש הויכוח בנוגע למדיניות הילודה באיראן.
- ✓ נערכים לרעידת אדמה: הממשלה מציעה הטבות לאזרחים שיעתיקו את מקום מגוריהם אל מחוץ לטהראן.
- ✓ "יורדים בגדול": הצעיר האיראני השמן ביותר.

בין איראן לקירגיסטאן: לקחי ההפיכה בקירגיסטאן בעיניים איראניות

ההפיכה ברפובליקה הסובייטית לשעבר, קירגיסטאן, במהלכה הצליחו המוני מפגינים להביא להפלת ממשלתו של הנשיא קורמנבק בקאייב (Kurmanbek Bakayev) ולאצו להימלט מארצו עוררה עניין רב גם באיראן. בעוד שתומכי האופוזיציה הרפורמיסטית הדגישו את הצלחת המחאה העממית ואף הקבילו בין תנועת המחאה בקירגיסטאן לבין תנועת המחאה הרפורמיסטית באיראן, התמקדו תומכי הממשלה בהשפעותיה השליליות של ההתפתחויות על מעמדה העולמי של ארה"ב.

כמה בלוגרים איראנים המזוהים עם האופוזיציה הרפורמיסטית הביעו בעקבות ההתפתחויות בקירגיסטאן תחושות קנאה לנוכח הצלחת תנועת המחאה במדינה זו לצד תסכול מכישלון "האופוזיציה הירוקה" בניסיונה להוביל לשינוי פוליטי גם באיראן.

באייטם, שהתפרסם בבלוג המזוהה עם האופוזיציה הרפורמיסטית תחת הכותרת: "סיפורה של קירגיסטאן והתנועה הירוקה" נכתב: "מספרים על קבוצת אנשים, שהגיעה לגדות הנהר ונעמדה שם. אמר אחד מהם שמהירות המים רבה ונסוג. אמר אחר: עלינו להמתין בסבלנות עד שהמים יירגעו. אחד הציע להקים גשר והאחר דיבר על אחדות ואמר שאם כולם יאחזו ידיים, הנהר לא יוכל לעשות דבר נגדם. אחד דיבר על קור המים, שעלול להוביל למחלות, ואחר קרא להתנגד באומץ לזרם המים. בינתיים געש הנהר בעוצמה רבה עוד יותר. לפתע, הגיע מישהו מהדרך, הפשיל את מכנסיו וחצה את הנהר. הוא אפילו לא הביט בפניהם המופתעים של אלה שעמדו בקצה השני של הנהר" (<http://greenmanifesto.wordpress.com/2010/04/08/حكايت-قرقيزستان-و-جنبش-سبز/>).

גם מאמר פרשנות, שהופיע באתר אח'באר-י רוז תחת הכותרת: "הם יכלו, גם אנחנו יכולים", התייחס להתפתחויות בקירגיסטאן וללקחים שעל האופוזיציה באיראן ללמוד מהן. אילו היו אזרחי קירגיסטאן מאמצים את גישת האופוזיציה הרפורמיסטית באיראן, שקראה להימנע משימוש באלימות, מקיצוניות ומנקיטה באמצעים מהפכניים, נכתב במאמר, היה נשיא קירגיסטאן עדיין יושב על כיסאו, המצב לא היה משתנה והממשלה הייתה מדכאת את מנהיגי האופוזיציה. אלא שבקירגיסטאן הייתה הנהגה נחושה לשים קץ לרודנות גם באמצעות שימוש באלימות למשך מספר שעות. כותב המאמר ציין, כי אין בכונתו לעודד שימוש באלימות או במאבק מזוין, אך הימנעות מאמצעים מגוונים, שהינם הכרחיים בכל מאבק פוליטי, משרת את הממשלה הרודנית.

האשליה של רפורמה במשטר שאינו מסוגל להשתנות, פניה לדרך פסיבית המכונה בטעות "מאבק בדרכי שלום" ושליטת זכותם של אנשים להגן על עצמם מפני דיכוי אלים על-ידי הממשלה הם טעות שהובילה את "התנועה הירוקה" באיראן למבוי סתום והכשילו אותה. האירועים בקירגיסטאן חשובים עבור אזרחי איראן ועליהם לעקוב אחריהם בקפידה, כיוון שהם מצביעים על כך שבשונה ממה שהרפורמיסטים אומרים, כותבים ועושים, קיימות דרכים נוספות למאבק ברודנות. אירועים אלה צריכים לשמש לקח גם עבור ממשלת איראן. זו צריכה להבין, שאזרחי איראן לא ינקטו לעד בגישה הרפורמיסטית ויחששו מעוצמת הנשק של הממשלה. הממשלה לא תוכל להיאבק לנצח ברצונם של האזרחים לכינון דמוקרטיה, אך ביכולתה לקבוע, אם השינוי יושג בדרכי שלום או באמצעות שימוש באלימות (אח'באר-י רוז, 8 אפריל).

בלוגר איראני נוסף התייחס אף הוא ללקחים, שעל האופוזיציה באיראן להפיק מהאירועים בקירגיסטאן. הבלוגר כתב, כי לאחר שצפה בהתפתחויות בקירגיסטאן, הוא הגיע למסקנה, שאחת השגיאות שנעשו על-ידי "התנועה הירוקה" באיראן היא שלא נעשה ניסיון להשתלט על בניין רשות השידור במהלך המהומות שפרצו במדינה לאחר הבחירות לנשיאות. אילו היו רק

עשרת אלפים איש פונים לכיוון הבניין, הם היו יכולים להשתלט עליו, לשדר גילוי דעת מטעם מנהיג האופוזיציה, מיר-חסיין מוסוי, ולהביא להפלת הממשלה. אחת הבעיות המרכזיות של האופוזיציה האיראנית, כתב הבלוגר, היא שהאזרחים בערים הקטנות ברחבי איראן לא היו מודעים למצב בטהראן בימים הראשונים שלאחר פרוץ המהומות, כיוון שהם התבססו רק על הדיווחים שהופיעו באמצעי התקשורת הממלכתיים
(<http://tunel-sabz.blogspot.com/1389/01/19/post-5>, 8 אפריל).

תומכי הממשלה, לעומת זאת, התמקדו, כאמור, בהשלכות ההתפתחויות בקירגיסטאן עבור מעמדה של ארה"ב ומדיניות החוץ האמריקאית. היומון השמרני כיהאן דיווח על ההתפתחויות בקירגיסטאן והגדיר את הפלת ממשלתו הפרו-מערבית של בקאייב כתבוסה נוספת לארה"ב. קירגיסטאן מילאה לדברי היומון תפקיד מרכזי במדיניות החוץ האמריקאית בשל קיומו במדינה זו של הבסיס הצבאי האמריקאי הגדול מאנאס, המשמש את מעבר הכוחות האמריקאים לאפגניסטן הסמוכה. היומון ציין, כי נפילת ממשלת קירגיסטאן מהווה מכה נוספת לארה"ב ולמערב חודשיים בלבד לאחר תבוסת הממשלה הפרו-מערבית בבחירות הכלליות שנערכו באוקראינה בחודש ינואר האחרון. ההתפתחויות בשתי מדינות אלה מכשילות לטענת היומון את תוכניותיה של ארה"ב לבצע "מהפכות קטיפה" נוספות באסיה המרכזית. ארה"ב הצליחה אומנם להונות את דעת הקהל באוקראינה ובקירגיסטאן ולהוביל שתי "מהפכות קטיפה" במדינות אלה באמצעות גורמים הקשורים אליה, אך לאחר תקופה קצרה נוכחו אזרחי מדינות אלה לדעת, כי הם הוננו על-ידי המערב והפילו את ממשלותיהם.

גם באיראן ניסתה ארה"ב לבצע "הפיכה ירוקה", נכתב בכיהאן, אך בזכות תבונתם של המנהיג העליון ואזרחי איראן סוכלה המזימה האמריקאית (כיהאן, 10 אפריל). היומון התייחס גם לדיווחים באמצעי תקשורת "אנטי-מהפכניים" בנוגע לאירועים בקירגיסטאן ולניסיונות להקבילם למצב באיראן וציין, כי אפילו תומכי אופוזיציה, שהתבטאו בנושא זה, הדגישו, כי אין מקום להשוואה בין שתי המדינות (כיהאן, 10 אפריל).

נקודת מבט מעניינת בלטה בדיווחים שהתפרסמו באתרי חדשות המזוהים עם מבקרי הממשלה בקרב המחנה השמרני בנוגע להתפתחויות בקירגיסטאן. הן האתר אלף והן האתר עצר-י איראן המזוהים עם המחנה השמרני הפרגמאטי דיווחו על ההתפתחויות ברפובליקה הסובייטית לשעבר תחת הכותרת: "נפילת ממשלת קירגיסטאן כתוצאה מעליית מחירי החשמל". האתרים ציינו, כי הסיבה המרכזית לדעת פרשנים למחאה הציבורית, שהובילה להפלת הממשלה, הייתה העלייה הדרמטית במחירי הדלק והחשמל במדינה (עצר-י איראן, 8 אפריל; אלף, 9 אפריל).

דומה, כי בכך ביקשו אתרים אלה להזהיר מפני השלכות פוליטיות אפשריות של עליה דרמטית במחירי הדלק והחשמל גם באיראן כתוצאה מיישום בלתי-זהיר של הרפורמה הצפויה במדיניות הסובסידיות הממשלתית. יצוין, כי בשבועות האחרונים החריף העימות הפוליטי בין הממשלה לבין המג'לס בנוגע לאופן יישומן של רפורמות אלה.

ילדים זו שמחה? - חידוש הויכוח בנוגע למדיניות הילודה באיראן

באיראן שב והתעורר השבוע הויכוח בנוגע למדיניות הילודה הנהוגה כיום במדינה בעקבות הצהרתו של הנשיא אחמדינז'אד, כי הוא אינו מסכים עם הקביעה, שיש להסתפק בשני ילדים בלבד לכל משפחה. בראיון, שהעניק אחמדינז'אד בשבוע שעבר לטלוויזיה האיראנית, אמר הנשיא, כי מדיניות תכנון הילודה המבוססת על עקרון של שני ילדים למשפחה היא מדיניות שגויה שמקורה במערב, וכי גם במערב מתחרטים עליה כיום ומשקיעים משאבים רבים על מנת לשמר את הזהות והתרבות המערבית לנוכח הירידה החדה בשיעור האוכלוסייה כתוצאה ממימוש מדיניות זו (סוכנויות הידיעות, 13 אפריל).

לדברי הנשיא הצטרף גם שר הרווחה, צאדק מחצולי (Sadeq Mahsouli), שאמר, כי איראן יכולה לספק מענה לאוכלוסייה גדולה יותר מזו הצפויה על בסיס מדיניות ילודה המבוססת על שני ילדים בלבד למשפחה. הוא ציין, כי יש לבחון מחדש את תוכניות תכנון הילודה לנוכח האיומים וההזדמנויות הניצבים בפני המדינה וכי אין צורך לדבוק לעד בתוכניות לתכנון משפחה הנהוגות כיום (איסנ"א, 15 אפריל).

הצהרתו של הנשיא עוררה ביקורת חריפה בקרב יריביו הפוליטיים. חבר ועדת הבריאות של המג'לס, אנושירואן מחסני בנדפיי (Anushirvan Mohseni-Bandpey) אמר, כי הועדה מתנגדת להצעה להגדיל את אוכלוסיית איראן. לדבריו, מעודדים ארגון הבריאות העולמי, אונסק"ו והבנק העולמי את מדינות העולם לנקוט במדיניות ילודה שתאפשר לספק את רווחת האוכלוסייה ברמה נאותה. הוא ציין, כי לנוכח מחסור באמצעים מתקשה איראן כבר כיום לספק את צרכי החינוך, הרווחה והתשתית לאוכלוסייה בהיקף של כ-70 מיליון בני-אדם, ולפיכך הגדלת האוכלוסייה בתנאים הנוכחיים אינה רעיון טוב ואינה משקפת את דעת המומחים.

חבר אגודת המרצים במכללה הדתית בעיר קום, מחמד ע'רוי (Mohammad Gharavi), הביע אף הוא הסתייגות מהצהרת הנשיא ואמר, כי לנוכח מצבם הבלתי-מספק של הכלכלה, החינוך והבריאות במדינה, אין ברירה אלא להמשיך ולפקח על גידול האוכלוסייה. הוא ציין, כי בניגוד לדברי הנשיא, אין במדיניות תכנון הילודה משום אימוץ תפישה מערבית אלא התחשבות בתנאים הנוכחיים במדינה.

גם ראש סיעת אנשי הדת במג'לס, מחמד תקי-רהבר (Mohammad Taqi-Rahbar), הביע התנגדות לרעיון להגדיל את האוכלוסייה ואמר, כי ראשית כל על המדינה לוודא, שיש ביכולתה לספק תעסוקה לצעירה. בתנאים הנוכחיים ולנוכח האתגרים והבעיות בפניהם ניצבת איראן בתחום תעסוקת הצעירים הופכת הגדלת האוכלוסייה למסוכנת (מרדס סאלארי, 17 אפריל).

ואילו חבר ועדת הכלכלה של המג'לס, ע'לאם-רזא מצבאחי מקדם (Gholam-Reza Mesbahi), אמר, כי קביעת אסטרטגיה בנוגע לתכנון הילודה אינה בסמכותו של הנשיא כי אם בסמכותו של המנהיג העליון. הוא ציין, כי בשעה שחלק גדול מהצעירים באיראן אינם יכולים להינשא בשל בעיות כלכליות, צעירים רבים אחרים מובטלים ומשפחות מרובות ילדים

רבות אינן מסוגלות לעמוד בהוצאותיהן, אין זה ראוי להציע תוכנית להגדלת האוכלוסייה (מהר, 17 אפריל).

יצוין, כי אין זו הפעם הראשונה בה מביע הנשיא אחמדינז'אד הסתייגות ממדיניות הילודה הנהוגה כיום באיראן. כבר באוקטובר 2006 הצהיר אחמדינז'אד, כי הוא מתנגד לרעיון לפיו שני ילדים מספיקים וציון, כי איראן הינה מדינה בעלת פוטנציאל רב המאפשר להגדיל את אוכלוסייתה עד ל-120 מיליון תושבים. גם אז עורר הנשיא מחדש את הויכוח הציבורי בשאלת מדיניות הילודה. בתגובה להצהרתו טענו מבקריו, כי עידוד הילודה יפגע באינטרסים הכלכליים והחברתיים הלאומיים וכי בנסיבות הנוכחיות, בהן אין ביכולתה של איראן לספק שירותים ברמה הראויה לאזרחיה, אין מקום להגדיל את האוכלוסייה עוד יותר באמצעות שינוי מדיניות תכנון הילודה.

בעקבות המהפכה האסלאמית (1979) הושעתה התוכנית לתכנון המשפחה, שהונהגה רשמית באיראן בקיץ 1967 במטרה להפחית את קצב הריבוי הטבעי של האוכלוסייה. זמן קצר לאחר המהפכה פסק אומנם מכונן המהפכה, איתאללה רוחאללה ח'מיני, כי אין מניעה דתית לשימוש באמצעי מניעה, אך המועצה המנהלת של תכנון המשפחה פורקה, חלק גדול מהמרפאות לתכנון משפחה נסגרו או צומצמו ואספקת אמצעי המניעה נותרה מוגבלת. לאחר פרוץ מלחמת איראן-עיראק (ספטמבר 1980) החלו שלטונות איראן להציג את גודל האוכלוסייה כמקור מרכזי לעוצמה צבאית ולביטחון לאומי. גם מדיניות המשטר לחזק את מעמד המשפחה על-ידי עידוד נישואין ועידוד חזרת האישה לביתה הובילה לעלייה חדה בשיעור הילודה במחצית הראשונה של שנות השמונים עד לקצב של 3.9 אחוזים בשנה.

במחצית השנייה של שנות השמונים גברה ההכרה במשמעויותיו הכלכליות והחברתיות של גידול אוכלוסין בלתי מבוקר, שנתפס כבלם בפני צמיחה כלכלית ופיתוח. הקושי הגובר מצד הממשלה לספק את צרכי החברה והמשק במרכזי הערים חיזק את ההכרה בקרב ראשי המשטר, כי יש צורך במדיניות ברורה להגבלת ילודה. בעקבות הנחיית ראש הממשלה דאז, מיר-חסין מוסוי (Mir-Hossein Mousavi), לבחון את השפעות הריבוי הטבעי הגבוה נערך בספטמבר 1988 בעיר משהד סמינר לאומי, שדן, בין היתר, בגידול האוכלוסייה. בסיכום הסמינר נקבע, כי אוכלוסיה גדולה מהווה איום על הכלכלה וסכנה לעתיד המדינה והודגש, שעל מנת להגביל את הילודה יש צורך בהחייאת תוכנית תכנון המשפחה. בדצמבר 1989

אומצה תוכנית לתכנון ילודה, שנועדה להגביל את מספר ההריונות ואת מספר הילדים במשפחה. חוק תכנון המשפחה, שכלל בין היתר ביטול תמריצים כלכליים למשפחות מרובות ילדים לצד עידוד משפחות קטנות, אושר במג'לס בשנת 1993. במסגרת התוכנית הוחל בהסברה במערכת החינוך ובאמצעי התקשורת וכן הוקמו מרפאות ומרכזים רפואיים, שסיפקו שירותים לתכנון משפחה. כמו כן עודדו השלטונות שימוש באמצעי מניעה, ובכלל זה ניתוחי סירוס ועיקור. זוגות צעירים אף נדרשו לקבל הדרכה באמצעי מניעה לפני קבלת רישיון לנישואין. חידוש מדיניות תכנון הילודה נחל הצלחה משמעותית ובשנת 2001 צנח שיעור הילודה ל-1.2 אחוזים. במאמצי המשטר להגביל את הילודה מסוף שנות השמונים שולבו גם אנשי דת, שהדגישו, כי האסלאם אינו אוסר על שימוש באמצעי מניעה, וכי בהתאם למסורות הנביא ולפסוקי קוראן נמצאת רווחתם הכלכלית של המוסלמים בראש סדר העדיפויות ולפיכך ניתן בתנאים מסוימים להגביל את גידול האוכלוסייה.

נערכים לרעידת אדמה: הממשלה מציעה הטבות לאזרחים שיעתיקו את מקום מגוריהם אל מחוץ לטהראן

ממשלת איראן אישרה השבוע הצעה להעניק שורת הקלות והטבות לעובדי ממשלה, שיסכימו להעביר את מקום מגוריהם אל מחוץ לבירה טהראן. בין היתר יוענק לעובדים אלה מענק בשווי משכורת אחת וישולמו להם הוצאות המעבר במלואן. בנוסף יזכו העובדים להלוואות בתנאים נוחים לצורך רכישת דירה ומכוננית ולהנחות משמעותיות בקבלת שירותי בריאות וספורט (פארס, 18 אפריל).

בתוך כך מסר השבוע בכיר בלשכת הנשיא, כי בכוננת הממשלה לעודד 200 אלף עובדים במגזר הציבורי להעתיק את מקום מגוריהם עם בני משפחותיהם אל מחוץ לטהראן באמצעות העלאת שכרם ב-25 עד 50 אחוזים. סגנו הראשון של נשיא איראן, מחמד-רזא רחימי (Mohammad-Reza Rahimi), התייחס אף הוא לתוכנית הממשלה להפחתת מספר האזרחים בטהראן ועדכן, כי הממשלה צפויה להעביר כמה משרדי ממשלה וחברות ממשלתיות מטהראן למקומות אחרים ברחבי איראן (Press TV, 18 אפריל).

הצעדים בהם מתכוונת הממשלה לנקוט על מנת לעודד הגירת אזרחים אל מחוץ לבירה טהראן מהווים חלק מהערכות כוללת לאפשרות של רעידת אדמה חזקה בעיר. בשבוע שעבר הזהיר הנשיא אחמדינז'אד מפני אפשרות להתרחשותה של רעידת אדמה בטהראן ואמר, כי לפחות חמישה מיליון מאזרחי הבירה צריכים לעזוב את העיר על מנת לצמצם את השפעותיה ההרסניות של רעידת אדמה כזו. הוא הוסיף, כי אזרחים, שיהיו מוכנים לעזוב את העיר, יזכו להטבות מפליגות מצד הממשלה (סוכנויות הידיעות, 11 אפריל).

מספר שרים בממשלתו של אחמדינז'אד התייחסו אף הם לכוננת הממשלה לפעול לצמצום מספר האזרחים המתגוררים בטהראן. שרת הבריאות, מרזיה וחד דסתג'רדי (Marziyeh Vahid Dastjardi), אמרה השבוע בכנס של ראשי אוניברסיטאות לרפואה, כי בכוננת הממשלה להיערך להוצאתם של סטודנטים ומרכזי לימוד אל מחוץ לבירה. היא ציינה, כי שהייתם של הסטודנטים

במעונות באוניברסיטאות בטהראן מסוכנת מאוד במקרה של רעידת אדמה. עוד אמרה השרה, כי בהתאם לתוכניות הנשיא יש לפעול להקמת בתי חולים באיזורים, שאינם מועדים לרעידת אדמה, וכן להציב אמבולנסים, שיהיו מסוגלים לספק במהירות האפשרית סיוע לאזרחים במקרה של רעידת אדמה (פארס, 16 אפריל). גם שר המדע, כמראן דאנשג'ו (Kamran Daneshjou), התייחס לנושא זה ועדכן, כי משרדו גיבש תוכניות לצמצום אוכלוסיית טהראן הכוללות, בין היתר, מתן תמריצים למרצים באוניברסיטאות, שיהיו מוכנים ללמד בערים מחוץ לטהראן (מהר, 10 אפריל).

תוכניות ההערכות לרעידת אדמה אפשרית בטהראן עוררו הסתייגויות בקרב מבקרי הממשלה. חבר המג'לס חשמתאללה פלאחת-פ'ישה (Hashmatollah Falahat-Pisheh) טען, כי דברי הנשיא בנוגע להעברת אוכלוסייה אל מחוץ לטהראן הינם בבחינת סיסמה בלבד ואינם משקפים אסטרטגיה לפתרון הבעיה. בראיון לסוכנות הידיעות אפתאב אמר פלאחת-פ'ישה, כי על הממשלה לבחון תוכניות להעברת אוכלוסייה מטהראן באופן מקצועי ורק לאחר מכן למסור את עמדתה בנושא (אפתאב, 19 אפריל).

היומון הרפורמיסטי בהאר (Bahar), שנסגר השבוע בהנחיית ועדת הפיקוח על העיתונות במשרד ההכוונה האסלאמית, מתח אף הוא ביקורת על הצהרותיו של אחמדינז'אד בנוגע לאפשרות להתרחשות רעידת אדמה בטהראן וציין, כי במקום להפחיד את האזרחים על הנשיא להקים מטה לשעת חירום ולמנוע בניה באזורים המועדים לרעידות אדמה. מומחה, שהתראיין בנושא זה לעיתון, אמר, כי עדיף שהממשלה תשקיע בשיפור התשתיות בטהראן במקום להבטיח הטבות שונות לאזרחים שיסכימו לעזוב את העיר (בהאר, 17 אפריל).

בקרב חוגים רפורמיסטיים אף הועלתה טענה, כי תוכניות הממשלה להוצאת אוניברסיטאות וסטודנטים מטהראן נועדו למעשה להרחיק מהבירה את הסטודנטים המהווים מוקד כוח מרכזי של האופוזיציה הרפורמיסטית.

גם התקשורת האיראנית דנה השבוע בהרחבה בהערכות הממשלה לאפשרות של רעידת אדמה וכן בשאלה, מדוע מצא הנשיא לנכון להעלות לדיון דווקא עכשיו את האפשרות לרעידת אדמה בבירה. כמה אתרי חדשות דיווחו בהקשר זה, כי אזהרתו של הנשיא באה לאחר שהזהר על-ידי אחד מאנשי הדת הבכירים בטהראן, כי רעידת אדמה חזקה צפויה לפקוד בקרוב את טהראן (ג'האן ניז, 17 אפריל). דרשן תפילות יום השישי בטהראן, חג'ת-אלאסלאם כאט'ם צדיקי (Hojjatoleslam Kazem Sediqi) התייחס אף הוא בדרשתו בסוף השבוע שעבר לסוגיה זו ואמר, כי התגברות השחיתות המוסרית בחברה, ובכלל זה אי-הקפדה על לבוש רעלה מצד נשים, היא אחת הסיבות המרכזיות העלולות להביא לרעידת אדמה. הוא קרא לאזרחים להתפלל ולנהוג בהתאם לקוד האסלאמי על מנת למנוע רעידת אדמה (סוכנויות הידיעות, 16 אפריל).

יצוין, כי בשנים האחרונות שבה ועלתה במספר הזדמנויות הצעה להעביר את עיר הבירה מטהראן למיקום חלופי על רקע הבעיות החמורות מהן סובלת טהראן ולנוכח היותה חשופה

לרעידות אדמה בשל מיקומה הגיאולוגי הבעייתי. בחודש נובמבר שעבר אף אישרה המועצה לקביעת האינטרס של המשטר תוכנית עקרונית להעברת הבירה למיקום חדש עד שנת 2025. בעקבות רעידת האדמה, שהתרחשה בעיר במ (Bam) בדצמבר 2003 ואשר גבתה למעלה מ-30 אלף הרוגים, התגברו הקולות להעברת עיר הבירה מטהראן בטענה, כי רעידת אדמה חזקה שתפגע בעיר עלולה להביא למאות אלפי הרוגים ולקריסתם של כ-80 אחוזים מהמבנים בבירה.

"יורדים בגדול": הצעיר האיראני השמן ביותר

אמצעי התקשורת האיראנים פרסמו בשבוע שעבר את תמונותיו של מחסן פ'ור-מחמדי (Mohsen Pour-Mohammadi), צעיר בן 18 שגובהו 140 ס"מ ומשקלו 176 ק"ג ונחשב לצעיר השמן ביותר באיראן.

בתוך כך התייחסה בשבוע שעבר שרת הבריאות האיראנית להתרחבות תופעת ההשמנה באיראן וציינה, כי 43 אחוזים מאזרחי המדינה סובלים מעודף משקל. ד"ר מרזיה וחייד דסתג'רדי (Marziyeh Vahid Dastjardi) הזהירה, כי ההשמנה הפכה לבעיה חמורה בחברה האיראנית הגורמת, בין היתר, לעליה בהיקף הלוקים בסכרת סוג-2 ובלחץ דם גבוה. השרה קראה לאזרחים - בעיקר אלה המתגוררים בערים - לשנות את אורח חייהם ולהקפיד על פעילות ספורטיבית באופן קבוע במשך 30 דקות לפחות מדי יום (סוכנות הידיעות דאנשג'ו, 9 אפריל).

